

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Lige en kort bemærkning til hr. Frank Aaens indlæg, for at der ikke skal herske nogen tvivl.

Hr. Frank Aaen refererer, at årsagen til, at Venstre støtter finansloven gennem en delaftale, er hensynet til de finansielle markeder. Det er ikke sandheden. Det var ikke det, der blev sagt. Nej, vi føler ansvar for at yde vort bidrag til, at der kan være tillid omkring dansk økonomi, fordi vi ser det som det væsentligste at bidrage til, at flere kommer i arbejde, og at de, der er i arbejde, kan forblive i arbejde. Det forudsætter lav rente og lavinflation, og vi spekulerer ikke på, om det gavner regeringen eller ikke gavner regeringen.

Vi spekulerer på, om det gavner danskerne, og om det gavner Danmark. Det er vores vurdering, at vi har bidraget til en bedre stabilitet end den, der tegnede sig med finansloven alene.

Så vil jeg også godt sige, at politisk betyder det noget i udlandet, at der er bred tilslutning til den finanslov, som bliver vedtaget, uanset hvem der har regeringsmagten. Dette overordnede synspunkt tillægger vi afgørende vægt, og derfor kan man ikke bruge vores forlig til efterfølgende at sige, at det er af hensyn til de finansielle markeder. Nej, det er af hensyn til vurderingen af Danmark og dansk økonomi og muligheden for, at folk kommer i arbejde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg hørte jo rigtigt, og jeg refererede også rigtigt. Jeg tror da gerne, at Venstre mener, at det er ad den vej, man gavner den danske befolkning. Jeg har ikke nogen onde hensigter at tillægge Venstre og De Konservative, men det, der er interessant, og det, der blev bekræftet nu fra hr. Thor Pedersens side, er jo, at hensynet til den danske befolkning varetages gennem hensynet til de finansielle markeder og den lave rente.

Peter Duetoft (CD):

Der er vel grund til i dag at sige til lykke til Danmark med denne her finanslov, som er en god finanslov, der udgør en balance mellem ansvarlighed og så stadig et skub på omsætningen i samfundet.

For CD er det selvfølgelig utrolig vigtigt, at det her i virkeligheden er en rigtig konklusion på den valgkamp, som vi førte, nemlig at Socialdemokratiet, Venstre og De Konservative skulle

finde sammen, og det er jo da heldigvis lykkedes. Man kan sige, at finanslovsforliget er konklusionen og bekræftelsen på, at det er lykkedes at skabe samarbejde mellem borgerlige og socialdemokrater. Det giver stabilitet, og det giver en styrkelse af muligheden for stadig væk at have en god økonomisk udvikling i Danmark, og det er vi bestemt tilfredse med.

Det betyder selvfølgelig også noget, at der i finanslovsforslaget, som det nu foreligger til vedtagelse, er adskillige områder, hvor man har aftaler, der rækker ud over det kommende år. Det betyder naturligvis, at der bliver færre områder, man kan slås på, og igen en styrkelse af stabiliteten. F.eks. hilser CD med glæde, at man har fået en aftale, der forlænger orlovsordningerne med så bred politisk støtte, at man ikke har diskussioner på det her område i de kommende år. Nogle af os håber naturligvis, at orlovsordningerne så har virket så længe, at når vi når de år videre frem, svarer det i virkeligheden til, at orlovsordningerne er blevet permanente.

I virkeligheden er der kommet et godt finanslovsforslag ud af dette forlig. Det bekræftes vel af, at det er Fremskridtspartiet, SF og Enhedslisten, som står heroppe og kritiserer det sønder og sammen. Det er vel næsten det bedste, der kunne ske, nemlig at begge fløjene er utilfredse. Så må det jo være landet nogenlunde, hvor det skulle.

Hovedlinjen i forslaget er bestemt regeringens, men der er jo ingen grund til at skjule, at Venstre og De Konservative også har sat fingeraftryk på det, og det er jo ikke så ringe endda. Der er bestemt områder, hvor V og K og Centrum-Demokraterne har været enige, og vi er tilfredse med det resultat, der kom ud af de forhandlinger.

Arbejdsløsheden er faldende, og beskæftigelsen stiger, og det er jo glædeligt. Det gik lidt langsomt i starten, men det er da begyndt at gå fremad. Det glæder vi os meget over, og vi er overbevist om, at det vil give et skub fremad, at vi får vedtaget finansloven.

Men naturligvis – som vi også har diskuteret tidligere i dag – skal man forebygge den situation, hvor der er tusindvis af ledige job, der ikke bliver besat, samtidig med at der er tusindvis af arbejdsløse. Derfor er vi også tilfredse – som vi tidligere i dag har været inde på i debatten – med de stramninger af rådighedsreglerne, der er.

Men jeg vil godt benytte lejligheden til endnu en gang at slå fast, at de stramninger af rådigheds-